

bestyrelserne. Den uafhængighed, som blev nævnt af de tre ordførere, er vi jo meget enige om, den har vi jo pointeret under hele forløbet; det har ganske rigtigt været et langt forløb, fordi alle er blevet hørt flere gange, og der har været meget indgående drøftelser både internt og eksternt, men her har det i hvert fald været et meget stærkt ønske, at det blev understreget så kraftigt som muligt.

Hvis det er således, at man fra Folketingets side ikke mener, det er sket tilstrækkelig stærkt, er jeg meget parat til at drøfte det nærmere. Jeg synes bare, vi har forsøgt at gøre det så uafhængigt og alligevel relevant som overhovedet muligt.

Jeg må sige til fru Lene Jensen, at hvis det er således, at den her model er så umulig, som jeg synes, det blev fremstillet i ordførertalen, så kan jeg slet ikke forstå, hvordan Socialdemokratiet har kunnet leve med den hidtidige model, for her er der dog trods alt sket ganske betragtelige forbedringer.

For så vidt angår instruktionsbeføjelser, er det ikke et ønske, som jeg har understreget, eller noget, som jeg har ønsket skulle stå så stærkt i loven, men det er simpelt hen et argument, der er kommet fra juristerne, både fra Justitsministeriet og også fra vores ... hvad hedder det nu ... det må komme som et svar på et skriftligt spørgsmål ... altså den jurist, som vi altid konsulterer i regeringen, og der har simpelt hen været et meget kraftigt ønske om, at det blev formuleret, som det er sket i loven her, så det er alene af juridiske grunde.

Så nævnte fru Margrethe Vestager noget om formålsparagraffen. Det vil jeg også utrolig gerne drøfte, men også her vil jeg sige, at det jo har været genstand for mange drøftelser med de implicerede at få det gjort så præcist som muligt, og som jeg ved at fru Margrethe Vestager var opmærksom på, startede vi jo med de ti principper, som jeg forelagde i et møde, hvor man – sådan som jeg husker det – sagde, at man ikke umiddelbart havde nogen bemærkninger til det, men ventede spændt på, hvordan det blev udformet i lovtæksten.

Det er så det, vi har gjort vores ypperste for at leve op til her, men også det vil jeg meget, meget gerne drøfte, for det er klart, at når vi laver den her øvelse, handler det om, at vi får det gjort så præcist som overhovedet muligt. Nu brugte fru Anne Grete Holmsgaard udtrykket, at det har været længe undervejs, men at der skal ammes lidt mere. Jeg vil også meget gerne være med til

at amme, og det har vi også tiden til, eftersom loven først skal træde i kraft den 1. januar 2005. Men det ændrer ikke ved, at jeg føler, at vi nu har ramt nogenlunde det, der har været målsætningen, nemlig en forholdsvis kraftig præcisering af formålet, og så har vi sat ord på de ting, som er centrale for at leve op til de ti formål, som vi jo nu har kendt gennem nogen tid.

Så var fru Anne Grete Holmsgaard også inde på basisbevillinger og i det hele taget den samlede bevilling til forskningsområdet. Der vil jeg sige, at det selvfølgelig er noget, der handler om finansloven og alt andet end det, vi har til behandling her i dag, selv om det selvfølgelig er afgørende for, at vi får valuta også for sektorforskningsinstitutionernes arbejde.

Men jeg vil endnu en gang understrege, at vi her taler om en lov, som altså først træder i kraft om godt et år, og at vi inden da har i hvert fald endnu en finanslovforhandling næste år, hvor jeg håber, der bliver en del midler, som vi kan forhandle igen så bredt, som vi gjorde det sidste gang, da der var forskningsmidler, der skulle fordeles.

Kl. 21.00

Til sidst vil jeg gerne lige sige to ord om samarbejdet med universiteterne og uddannelsessiden, som bl.a. fru Margrethe Vestager var inde på. Det har jo vist sig, at i hvert fald nok en del er blevet overrasket over, at der allerede er så meget samarbejde, som der rent faktisk er.

Goldschmidtudvalget har anvist en lang række muligheder, og det, der er lagt op til i lovforslaget, er, at vi videreudvikler det, der ligger til grund for udvalgets betænkning. Hvordan og hvorledes vi skal præcisere de ting, skønner jeg, at jeg bedst kan se, når vi efterhånden kommer i gang og ser, hvordan tingene fungerer. Som udgangspunkt har jeg konstateret, at der er en meget stor vilje både på afsenderside og modtager-side, og som sagt har det vist sig, at der allerede på nuværende tidspunkt er et ganske bredt samarbejde.

Som sagt var der langt flere emner, der blev berørt i ordførerindlæggene, og derfor skal jeg kun sige, at også jeg ser frem til udvalgsarbejdet og de møder, vi måtte få om forslaget, og selv om der var nogen reservation hos et par af ordførerne, så lyttede jeg mig frem til, at det ikke var så langt fra det, som man kan sige er de overordnede mål – i hvert fald ikke længere væk fra den virkelighed, som jeg ser det her forslag i – end at vi burde kunne nå til enighed og få et godt slutprodukt ud af det. Det skal i hvert fald